

זבנג וגמרנו - זה עוזר!

פורים, שבה השתתפו הרבה אנשים מהמסיבה של יום-העצמאות, וגם הווג הבוגרה-המכה. במסיבת-פורים ישבה האשה בצד וראתה איך בעלה עושה לכחורה אחת מה שהוא היה צריך לעשות לאשתו, וכל זה קרה אחרי שהגברת ירעה כבר הרבה זמן שבעלה, שהיא חשבה אותו גולם, התפתח מאוד והפך לפרפר גדול. ואז, במסיבת-פורים, כשהיא ראתה אותו עושה דברים שלא מתאימים לגבר נשוי שבא עם אשתו, היא החליטה ללמד אותו לקח הגון. ומפני שלא היה לה זמן ללכת לפסיכולוגים, היא החליטה בעצמה על תוכנית-הפעולה, שבוצעה, כמו שכתבתי לכם, במסיבת יום-העצמאות. ועכשיו פרק ג': הגברת מסתובבת לה עכשיו כשענקיהלומים גדול על צווארה, מתנה מבעלה שפיתאום הסתבר לו כמה הוא אוהב אותה וכמה הוא לא רוצה שהיא תבגוד בו. הם נראים כמו שני ילדים שהתחתנו לפני שבוע, ולכן הם קנו לעצמם שני כרטיסים שבועותם הם נסעו לחו"ל לירח-דבש שני.

מוסרה-שכל: אם בעלך עושה דאוונינים, עיובי את כל העצות הפסיכולוגיות ותררי עליו כאסח לפני כל חברי וירידי. זה עוזר.

זה נוקד-אזט לכל הפסיכולוגים ויועצי-הנישואין, שלוקחים המון כסף כדי להגיד לאשה הנבגרת איך להחזיר אליה את בעלה. בדרך כלל הם מדברים איתה שעות על הצורך להבין את הבעל, לנסות לדלות ממעמקי עברו את הסיבות לבגידותיו. נותנים לה עצות איך להתנהג אליו בסבלנות כשהוא חוזר הביתה. לדבר איתו בעדינות על מה שכואב לו ולנסות לתת לו את ההרגשה שהוא מאצ' גם בבית. כל זה בפסיכולוגיה. בחיים זה לפעמים אחרת.

אתם זוכרים שלפני כחודש וחצי דיווחתי לכם על מסיבה גדולה שנערכה ביום-העצמאות בביתם המפואר של ריטה ואילן שובס ברמת-השרון? סיפרתי לכם על גבר שראה את אשתו יוצאת מחדר השרותים, ודקה אחריה יצא משם גבר. סיפרתי איך הבעל תפס את העניין והיכה את אשתו מכות נמרצות מאוד לפני כל באייהמסיבה, שבקושי הצליחו להפריד בין המכה למוכה.

אז עזר לא ידעתי שזה היה פרק ב' של אותו הווג. פרק א' היה במסיבת-

לא כתוב בעיתון

עוד אחד מהסיפורים שלא תקראו בעיתון, במיוחד לא בידיעות אחרונות. הוא הסיפור על משה ורדי, בנייהידיו של עורך ידיעות אחרונות. נות במשך 37 שנים, הר"ר הרצל רוזנבלום.

משה ורדי בלי הגראפיקאית

משה ורדי עובד בידיעות אחרונות כבר 26 שנים, ותמיד נחשב כאחד מאנשי נוח מזוס. אחרי מות נוח, כשעובדי העתון נחלקו לשתי קבוצות עיקריות, קבוצת-מזוס וקבוצת דב יודקובסקי, החזיל משה ורדי לא להרגיש כתמול-ששום.

זה מבחינת העבודה. מבחינת החיים הפרטיים לא היתה חלוקה למחנות. ורדי נשוי כבר שנים רבות עם יעל, ורצה לתת את כל-כולו לעבודה. כמשך שלוש שנים הוא ניהל רומן עם מוכירתו של דב יודקובסקי, גבי, ואפילו עבר לגור איתה. לפני כמה חודשים נפרדו דרכי השניים, וורדי הצעיר מצא נוחמים אצל גרפיקאית צעירה, גם היא עובדת ידיעות אחרונות.

החדשות הכי טריות הן שורדי עוזב את ידיעות אחרונות לגמרי. הוא הגיש מכתבי התפטרות, והתפטרותו התקבלה. עוד באותו יום הוא ניתק את קשריו עם הגרפיקאית הצעירה, ואחרי שנים של מגורים מחוץ לבית, הוא חזר הביתה לאשתו, יעל. עכשיו מספרים לי שמרוב כעס על ידיעות אחרונות מתכוונן ורדי לעבור דווקא למעריב. שגם שם יש מוכירות וגרפיקאיות ועיתונאיות ועורכות, אבל שמעתי שאשתו יעל לא מפחדת מנשות מעריב.

אח איזו אשה, ממש גבר!

קטי גרונ - ולהרוויח ממנה

כדורגל באיזה קבוצה בקריית שליד חיפה. מה אגיד לכם, זה די מעליב שאם מוצאים סוף-סוף אשה כליכך מרתקת ומצולחת, מסתבר שהיתה גבר. איפה אתן, הפמיניסטיות? מה דעתכן על הסיפור הזה?

קטי גרונ היו פעם, לפני הניתוח, גברים חסונים. קטי גרונ היתה/היה בגילגול הקודם שלה שחקר

ולרי טל להשתמש בנשיות

סוף-סוף יצאה האמת לאור, ונתנה זאפטה רצינית לאיגוד הפמיניסטיות בישראל.

לאחרונה גילתה התיקשורת שתי נשים מרתקות. אחת היא מארחת-הברים ולרי טל, המכככת בסרט בר 51. והשניה היא היצאנית קטי גרונ, שמצאה את גופתה של מדה מזל-בספקי, וכשנבאה להעיר על-כך בבית המישפט ריתקה את הקהל כסיפורה המעניין, ובהופעתה המרשימה.

שבוע אחרי זה ראינו בטלוויזיה את ולרי טל, שרואינה עליידי לילית נגר בתוכנית סיבה למסיבה. אילו היו מלמדים נשיות באוניברסיטה, בטח היו ממנים את טל לפרופסור. היא נחמדה. בעלת חושיהומור, יודעת להשתמש בנשיותה ולהרוויח ממנה בכל המובנים. היא קוקטיבית, מעניינת, ויחד עם זאת ישירה ובעלת דיעה מאוד מגובשת ועצמאית.

כל אחד שמעך וראה את שתי הגשים אמר את המישפט המעליב (לא יודעת למי), "אווה, איזו גבר זאת!"

היום מסתבר שכולם צדקו. גם ולרי טל וגם

גדרובה ל-15 שנה

באחת המסיבות שנערכו בשבוע שעבר בקומקום הגיע מנהל-המקום, צביקה סבו, עם אשתו היפה, חני פרי.

צביקה, שהוא בחור פשוט כמוכר הכי יפה של המילה, תמיד מתעלף כשהוא רואה איזה בגדים לובשת אשתו לאירועים נוצצים. באירוע האחרון לבשה חני שימלה אדומה, שכולה תפורת ביד בחרוזים נוצצים, וצביקה עמד לידה בבגדים הכי חגיגיים שלו, שהם חולצה לבנה ומיכנסיים לבנים תוצרת כחול-לבן.

רק כשבאו החברות של חני לשאול אותה על השימלה המשגעת, נודע לצביקה שהשימלה עולה 3000 דולר. צביקה הגרסה לקח את אשתו לפינה ושם, בשקט-בשקט, הוא שאל אותה איפה ומתי היא קנתה את השימלה ב-3000 הדולארים. חני חייתה ואמרה לו שזו פשוט שימלה ישנה מהתקופה שהיא היתה מאוד עשירה ונשואה לעשיר אלן שוררין. צביקה רק חיך חיך גדול ואמר שב-3000 דולר הוא יכול להתלבש חגיגית במשך 15 שנה, ולכן הוא ממש לא יכול להבין למה בן-אדם קונה שימלה אחת ככליכך הרבה כסף.

המעניין הוא, שכאשר חני עמדה במסיבות בניירורק ליד אלן, שקנה לה שמלות כאלה, העניינים שלה אף פעם לא נצצו כמו שהן נוצצות ליד צביקה, בעל הבגדים הלבנים שלו.

חיה ויענקלה בן-סירה הנמוכים תמיד מגיעים רחוק!

"ומה עם רות?"
"היכרתי אותה כששנינו היינו בני 15, כשהגענו שנינו כעליית-הנוער לגיבעת-ברנר."
"והיה לכם רומאן?"
"לא היה לנו רומאן, אבל אני מאוד אהבתי אותה, כי היא היתה יותר נמוכה ממני."

"שמעת מה היא הצליחה לעשות בחיים שלה, למה היא הגיעה?"
"אני בכלל לא מתפלא. האנשים בגובה שלנו תמיד מגיעים לגדולות. הנה, תיראי למה הגיע נפוליאון, ורויד בן-גוריון, ומנדלסון ויענקלה בן-סירה, ורות וסטיהימר."

על האובה

הישראלית הכי חשובה באמריקה היא לא פוליטיקאית ולא מלכת-יופי ולא יפהפיה מדהימה, אלא אשה קטנה וגוצה, המשגעת את האמריקאים כבר מזה חמש שנים במסיבות הטלוויזיה השבועיות שלה, שבה היא עונה למאזינים על בעיות-המין שלהם, בטאקט, באיני-טליגנציה וכמיבטא גרמני עבה. האמריקאים ממש משתגעים על רות וסטיהימר.

ופיתאום, כאן בתליאביב, בפנית גורדון והירשנברג, אני פוגשת בן-אדם המספר לי סיפור שהשכיב אותי על האספלט. מה שמעתי? שרות היתה אשתו הראשונה של יענקלה בן-סירה. ומניין הוא יודע? רות עצמה סיפרה לו זאת, לא מכבר. היא סיפרה שבנעוריה היתה בקיבוץ, ושם התחתנה עם יענקלה.

עוד לפני שהשלמתי את הקימה מהריצפה, כבר עשיתי דרינג-דרינג ליענקלה, ושאלתי אותו: מה, איפה, למה, מתי, ובכלל.

"ששששש, תירגעני מותק, למה את משתור-ללת?"

"אתם הייתם נשואים פעם?"
"לא. אני כל החיים נשוי לאשתי חיה, ואם אוכה בגילגול-נישמות, אדאג לגלגל גם את נישמתה של חיה ואתחתן איתה שוב."